

[Hougaard.]

alskens Urenligheder løber gennem Kloakker og Afløb og eventuelt Rensningsanlæg ud i vore Farvande, Søer og Vandløb. Selv om der foretages saa mange Sikkerhedsforanstaltninger som muligt, er det givet, at der er Fare for en Forurening af Vandet i Nærheden af saadanne Udløbssteder og Fare for Smittespredning, hvis Folk bader dér. Sundhedsstyrelsen har været opmærksom herpå og har allerede i April henledt Embedslægerne Opmærksomhed paa Faren, saa der har kunnet udsendes Advarsel mod Badning bestemte Steder under bestemte Vand- og Strømforhold. Der har imidlertid ikke hidtil været Lovhjemmel for et egentligt Badeforbud.

Som Forholdene altsaa er for Tiden, maa det siges at være ønskeligt, at der gives Epidemikommissionerne en Bemyndigelse som den, Lovforslaget indeholder, og jeg er glad ved at se af Bemærkningerne, at Forbudet skal gennemføres rigoristisk dér, hvor det udstedes, altsaa saaledes, at det omfatter Badning og Sopning ikke alene fra offentlig tilgængelige Badeanstalter og Badestrande, men ogsaa fra private Grunde og fra Baade og Skibe. I modsat Fald vilde det heller ikke virke efter sin Hensigt.

Hvad angaar § 2 om eventuelle Erstatninger, er jeg enig i, at det kun kan være i ganske særlige Tilfælde, der kan blive Tale om saadanne Forhold, hvor der virkelig kan paavises Næringstab paa Grund af Forbudet. Hvis man vilde gaa til at generalisere paa dette Omraade, maatte man bl. a. ogsaa ind paa at kunne betale Erstatning til mange Mennesker, som bor ved vore Kyster, og som i Sommertiden har en Ekstrafortjeneste ved at udleje deres Lejlighed til Badegæster. At man ser bort fra noget saadant, kan vel begrundes med, at Sommerlejlighederne nok ikke kommer til at staa tomme, selv om Sommergæsterne i Aar maa nøjes med Luft- og Solbade.

Vi finder altsaa Forslaget paakrævet og godt, og jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det til velvillig Behandling i dette høje Ting.

Poul Claussen: I et Land som Danmark, hvor den forebyggende Sundhedspleje er udviklet til saa høj en Standard, og hvor man i væsentlig Grad kan takke denne Omstændighed for, at vi i de sidste vanskelige Aar er kommet igennem, uden at den almindelige Sundhedstilstand har lidt afgørende Skade, er det paa en Maade beklageligt, at et Forslag som det foreliggende er nødvendigt. At det er nødvendigt,

lader sig imidlertid næppe bestride; og man maa indrømme, at Bevarelsen af en taalelig Sundhedstilstand her i Landet i de sidste Aar er opnaaet, dels naturligvis paa Grund af vore mangeartede, nyttige Foranstaltninger paa dette Omraade, men ogsaa til Trods for, at de sanitære Forhold netop paa dette Omraade lader meget tilbage at ønske.

Om Nødvendigheden af Forslaget hersker der som sagt ingen Tvivl, og Det konservative Folkeparti kan give det sin Tilslutning. Det springende Punkt i Forslaget er alene Erstatningsbestemmelserne, der selv i Bemærkningerne er behandlet saatemmelig *en passant*. Det forekommer mig imidlertid, at Spørgsmaalet om Erstatningerne er lidt større, end man herigennem faar Indtrykket af, og jeg skal tillade mig nogle enkelte Bemærkninger herom, Bemærkninger, der maaske særlig angaar københavnske Forhold, men uden Tvivl findes der Paralleller ude i Landet. Der findes i København en Kreds af private Søbadeanstalter. De fleste af dem er udprægede Sommerbadeanstalter, tilmeldt med en særdeles kort Sæson, idet Forholdet jo er det, at Folk kun bader, naar det er varmt, helst kun naar det er meget varmt, paa hvilket Tidspunkt de saa til Gengæld fylder Badeanstalterne til Trængsel. Disse Badeanstalter er endda for største Delen saaledes beliggende og saaledes beskafne, at de maa tages ind om Vinteren og igen lægges ud hvert Foraar, noget, der naturligvis er forbundet med temmelig stor Bekostning.

De nævnte Anstalters Opgave er en dobbelt. For det første skal de være til Gavn og Glæde for den Del af Storbyens badende Publikum, der ikke til daglig har Adgang til den aabne Strand. For det andet skal disse Anstalter, der ejes og drives af Idrætsorganisationer o: lign., muliggøre Sportssvømning og i det hele taget være Hjemstedet for Svømmeundervisning og Svømmeuddannelse under forsvarlige og sportslig korrekte Former. Det er naturligvis almindelig bekendt, i hvilken Grad Danmark netop paa dette Omraade har hævdet sig i det internationale Sportssamkvem, til Trods for at vi til den systematiske Helaarssport paa dette Omraade kun har ganske faa og smaa Svømmehaller, sammenlignet med andre Lande. Vigtigheden af at udnytte den korte Sommersæson har derfor staaet de interesserede Sportsorganisationer ganske klar, og de har taget denne Del af deres Opgave op med særdeles store Ofre og til lige Glæde for Sportsungdommen og det badende Publikum.

Jeg synes derfor, at der, naar nu et